



วารสารธรรมเพื่อชีวิต

JOURNAL OF DHAMMA FOR LIFE

ISSN: 2822-048X

<https://soo8.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

Original Research Article

A Study of Achievement on the Thai Language in Principles of Using Thai Language of Mathayomsuksa 1 Students Through Cooperative Learning Management Using STAD Techniqu

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ STAD

Thassinee Ngamyng^{1*}

ทศลินี งามยิ่ง^{1*}

ARTICLE INFO

Name of Author &
Corresponding Author: *

1. Thassinee Ngamyng*

ทศลินี งามยิ่ง

North Bangkok University, Thailand.
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

Email:

Thassinee.ngam@northbkk.ac.th

คำสำคัญ:

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค STAD,
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู

Keywords:

Cooperative Learning Management,
STAD Technique, Learning Achievement

Article history:

Received: 27/01/2025

Revised: 25/06/2025

Accepted: 04/08/2025

Available online: 21/10/2025

How to Cite:

Ngamyng, T. (2025). A Study of Achievement on the Thai Language in Principles of Using Thai Language of Mathayomsuksa 1 Students Through Cooperative Learning Management Using STAD Techniques. *Journal of Dhamma for Life*, 31(4), 202-217.

ABSTRACT

This study aimed to examine the effects of cooperative learning using the Student Teams Achievement Division (STAD) technique on learning achievement in Thai language, specifically in the topic of "Principles of Thai Language Usage," among lower secondary school students. The research was grounded in the theoretical frameworks of constructivist learning theory and Vygotsky's social development theory, which emphasize the role of social interaction and collaboration in knowledge construction. The sample consisted of 30 Grade 7 students selected through cluster sampling from a secondary school under the jurisdiction of a provincial education office. The research instruments included 12 STAD-based instructional lesson plans and a 30-item multiple-choice achievement test with four options per item. The quality of the test was verified through item analysis, and the reliability coefficient was found to be 0.88. Descriptive statistics such as mean and standard deviation were employed alongside inferential statistics, namely the dependent sample t-test, to analyze the data.

The findings revealed that (1) 73.33% of the students achieved post-test scores at or above the predetermined proficiency criterion, indicating the instructional model's effectiveness, and (2) the students' post-test scores were significantly higher than their pre-test scores at the .05 level of statistical significance. These results demonstrate that the STAD cooperative learning model had a statistically significant positive effect on students' Thai language learning achievement and could serve as a basis for the development of effective instructional innovations aimed at enhancing academic performance in secondary education.



บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทย เรื่องหลักการใช้ภาษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีสมมติฐานว่า การจัดการเรียนรู้ในลักษณะดังกล่าวจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ภายใต้กรอบแนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivist Learning Theory) และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Development Theory) ของ Vygotsky ซึ่งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการสร้างองค์ความรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนแห่งหนึ่งในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบ STAD จำนวน 12 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กัน (Dependent Sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนร้อยละ 73.33 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบ STAD และ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ส่งผลเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน อันสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณภาพทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจงานและการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ประชาธิปไตยอย่างสันติสุข และพัฒนาความรู้ กระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 37) ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 22 ที่กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัด



การศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” เพราะฉะนั้นการสอนวิชาภาษาไทย จึงต้องเน้นให้ผู้เรียน ฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ในชีวิตจริง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2542: 7) สภาพปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของโรงเรียนวัดประสิทธิเวช ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าคะแนนทางการเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ต่ำกว่าเกณฑ์ (วิชาการโรงเรียนวัดประสิทธิเวช, 2564) ซึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน อาจทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออก หรือไม่กล้าตอบคำถาม นอกจากนี้อาจมาจากความไม่เข้าใจในเนื้อหาการเรียนการสอนจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาและกล้าที่จะแสดงออกได้

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดของ โรเบิร์ต สลาบิน (Robert Slavin และคณะจาก John Hopkins University) ได้พัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3 ประการ ด้วยกันคือ รางวัลและเป้าหมายของกลุ่ม ความหมายความสำเร็จ หรือความหมายของแต่ละบุคคล และโอกาสในการช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ารางวัลของกลุ่มและความหมาย ของแต่ละบุคคลต่อกลุ่ม เป็นลักษณะที่จำเป็นและสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ของกลุ่ม Slavin ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลายมีดังนี้ 1) STAD (Student Teams-Achievement Divisions) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถดัดแปลงใช้ได้เกือบทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อเป็นการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลของการเรียนและทักษะทางสังคมเป็นสำคัญ 2) TGT (Team-Games-Tournament) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่คล้ายกับ STAD แต่เป็นการจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นโดยการใช้ การแข่งขันเกมแทนการทดสอบย่อย 3) TAI (Team Accelerated Instruction) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่ผสมผสานแนวความคิด ระหว่างการร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (Individualized Instruction) รูปแบบของTAI จะเป็นการประยุกต์ใช้กับการสอนคณิตศาสตร์ 4) CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน ที่มุ่งพัฒนาขึ้นเพื่อสอนการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายโดยเฉพาะ 5) Jigsaw ผู้ที่คิดค้นการจัดการเรียนรู้แบบ Jigsaw เริ่มแรกคือ Elliot-Aronson และคณะ หลังจากนั้น Slavin ได้นำแนวความคิดดังกล่าวมาปรับขยาย เพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่เหมาะกับวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบรรยายเช่น สังคมศึกษา วรรณคดี บางส่วนของวิชาวิทยาศาสตร์ รวมทั้งวิชาอื่นๆที่เน้นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจมากกว่าพัฒนาทักษะ ผู้วิจัยสนใจนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้แก่ เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ แบ่งกลุ่มโดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียน อ่อน 1 คน เทคนิค STAD มีองค์ประกอบสำคัญ อยู่ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ โอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกันซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผลจากความรับผิดชอบรายบุคคลที่จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ และรางวัลของกลุ่มที่จะได้รับเมื่อทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ เทคนิค STAD เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้เกิดสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้เรียน เป็นการเน้นการดูแล



ช่วยเหลือกันในกลุ่ม (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552: 80) ซึ่งเทคนิคดังกล่าวได้รับการยอมรับจากครูผู้สอนด้วยการนำไปใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้รายวิชาต่างๆ การจัดการเรียนรู้แบบ STAD (Student Teams Achievement Divisions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ แบ่งกลุ่มโดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียน อ่อน 1 คน เทคนิค STAD เป็นเทคนิคที่ส่งเสริมให้เกิดสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียน เป็นการเน้นการดูแลช่วยเหลือกันระหว่างนักเรียนในกลุ่ม มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ 1) การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน 2) การทำงานเป็นกลุ่ม 3) การทดสอบย่อย 4) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน 5) การรับรองผลงานของกลุ่ม จากการศึกษาวิจัยของ อิศรา รุ่งอภิญา (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งและผลการวิจัยของ พระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ (2549) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องรูปแบบและเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องรูปและเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกัน เทคนิคเอสทีเอทีกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ และจากการศึกษาวิจัยของ ผ่องพรรณ วงศ์กระบอกถาวร (2562) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้แผนผังความคิดประกอบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือ STAD เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องหลักการใช้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ STAD



ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ เป็นแนวคิดที่มองว่าการเรียนรู้ไม่ใช่กระบวนการรับข้อมูลจากครูหรือแหล่งความรู้เพียงอย่างเดียว แต่เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสร้างหรือ “สร้างองค์ความรู้” ขึ้นมาเองจากประสบการณ์ การลงมือปฏิบัติ และการมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม รวมถึงกับผู้อื่น ซึ่งหมายความว่า ผู้เรียนไม่ได้เป็นเพียงผู้รับสารแบบนิ่งเฉย แต่มีบทบาทเป็นผู้ร่วมสร้างความหมายของความรู้ และสะท้อนความเข้าใจผ่านการกระทำหรือกิจกรรมต่าง ๆ ผู้เรียนจะนำความรู้เดิมที่มีอยู่มาเปรียบเทียบ ปรับปรุง และเชื่อมโยงกับประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ตนเองได้รับ ซึ่งอาจเกิดจากการทดลอง การตั้งคำถาม การสำรวจ หรือการอภิปรายร่วมกับผู้อื่น ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาแนวคิดและเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งและยั่งยืนยิ่งขึ้น แนวคิดของทฤษฎีนี้เน้นความสำคัญของการเรียนรู้แบบ ลงมือปฏิบัติ (Learning by Doing) และการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) เช่น การทำงานกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) การแก้ปัญหาาร่วมกัน หรือแม้แต่การสะท้อนความคิด (Reflection) ซึ่งช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้มุมมองที่หลากหลายจากเพื่อนร่วมกลุ่ม นักทฤษฎีที่มีบทบาทสำคัญในแนวคิดนี้ได้แก่ ฌอง เพียเจต์ (Jean Piaget) และ เลฟ วิโกตสกี (Lev Vygotsky) เพียเจต์มองว่าการเรียนรู้คือการปรับโครงสร้างความรู้เดิม (schema) ให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่และ ส่วนวิโกตสกีเน้นบทบาทของสังคมและภาษา โดยเฉพาะแนวคิดเรื่อง Zone of Proximal Development (ZPD) ซึ่งหมายถึงระดับของงานที่ผู้เรียนสามารถทำได้เมื่อได้รับการช่วยเหลือจากผู้รู้หรือเพื่อนร่วมเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้จึงควรออกแบบให้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ได้สำรวจ ทดลอง ถาม-ตอบ แสดงความคิดเห็น สร้างผลงาน และร่วมมือกัน เพื่อให้เกิดการสร้างความรู้ที่มีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ทฤษฎีการพัฒนาทางสังคมของวากอตสกี

วีกอตสกี (Lev Vygotsky) นักจิตวิทยาชาวรัสเซีย ได้นำเสนอทฤษฎีการพัฒนาทางสังคมซึ่งมีแนวคิดสำคัญว่า (มนทกานต์ เมฆธา, 2564) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายใต้บริบททางสังคม โดยผู้เรียนพัฒนาความรู้และทักษะผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่มีประสบการณ์มากกว่า เช่น ครู เพื่อน หรือผู้รู้ ซึ่งทำหน้าที่ชี้แนะ สนับสนุน และส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ระดับที่สูงขึ้นได้ องค์ประกอบสำคัญของทฤษฎีนี้คือแนวคิดเรื่อง “เขตพัฒนาการใกล้เคียง” (Zone of Proximal Development: ZPD) ซึ่งหมายถึงช่วงของการพัฒนาที่ผู้เรียนยังไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง แต่สามารถดำเนินการได้เมื่อได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมจากผู้อื่น โดยความช่วยเหลือนี้มักเกิดขึ้นในรูปแบบของ “การพยุงพัฒนา” (Scaffolding) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาไปสู่ระดับที่สามารถทำได้ด้วยตนเองในอนาคต แนวคิดของวากอตสกีสอดคล้อง



กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยเฉพาะ เทคนิค STAD (Student Teams-Achievement Divisions) ซึ่งเน้นการทำงานกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการให้ข้อเสนอแนะระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง ภายในกลุ่ม ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงจะทำหน้าที่เสมือนเป็นผู้ที่ช่วยสนับสนุนเพื่อนร่วมกลุ่มที่ยังมีความเข้าใจน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ ZPD และ Scaffolding อย่างชัดเจน การนำเทคนิค STAD มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นแนวทางที่ตอบสนองต่อทฤษฎีการพัฒนาทางสังคมของวากอตสกีได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน พัฒนาทักษะทางปัญญา และสร้างองค์ความรู้ใหม่ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในบริบทของกลุ่มเรียนรู้อย่างแท้จริง

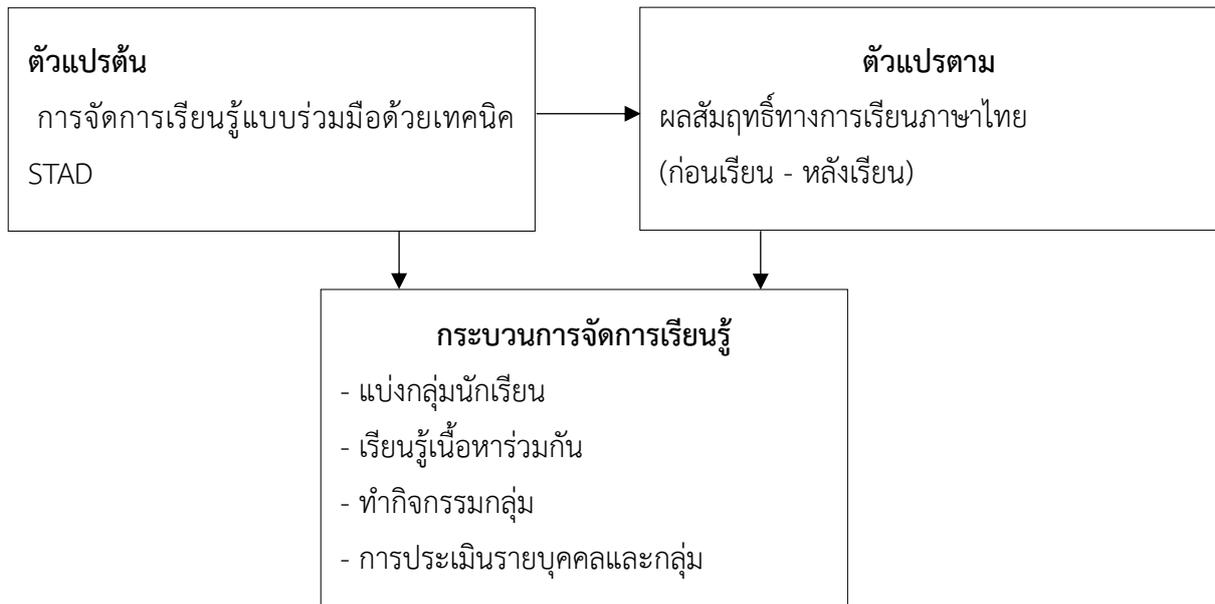
การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นแนวทางการสอนที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในวงการศึกษานานาชาติ เนื่องจากมีงานวิจัยจำนวนมากที่พิสูจน์แล้วว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคม รวมถึงพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน (Johnson & Johnson, 1994) เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) ซึ่งพัฒนาโดย Slavin (1995) ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีความโดดเด่น เนื่องจากมีโครงสร้างชัดเจนและใช้กลไกของการให้คะแนนและการให้รางวัลที่ส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน การเรียนรู้แบบ STAD ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก ได้แก่ การนำเสนอเนื้อหาโดยครู, การทำงานเป็นทีมย่อยเพื่อทบทวนและช่วยเหลือกัน, การทดสอบรายบุคคล และการให้คะแนนทีมตามความก้าวหน้าของสมาชิกในทีม ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และเพื่อนร่วมทีม (Slavin, 1995) งานวิจัยในบริบทต่างประเทศพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ในหลากหลายวิชา เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา (Johnson & Johnson, 1994; Slavin, 1995) นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และการแก้ไขปัญหา (Gillies, 2007) ในบริบทของประเทศไทย มีงานวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนประสิทธิผลของเทคนิค STAD ในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เช่น การอ่านจับใจความและการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง (สุชาติ ศรีเกตุ, 2558; ณัฐธิดา ปรีชาธรรม, 2560) โดยนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า เทคนิค STAD เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในหลากหลายบริบทการศึกษา รวมทั้งสามารถประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในประเทศไทยได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิผล



กรอบแนวคิดในการวิจัย



แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การจัดการเรียนรู้แบบ STAD
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ STAD

สมมติฐานในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังการเรียนรู้

ระเบียบวิธีในการวิจัย

ประเภทของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จัดอยู่ในประเภทการวิจัยเชิงทดลองกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams



Achievement Division) ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย เรื่องหลักการใช้ภาษา ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดโรงเรียนในกลุ่มพัฒนาคุณภาพองค์กรฯ จังหวัดนครนายก มีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 11 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้อง ยกเว้นโรงเรียนอนุบาลองค์กรฯ มีจำนวน 5 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 366 คน โดยแต่ละโรงเรียนมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือมีจำนวนนักเรียนที่ใกล้เคียงกัน และความรู้ ความสามารถเท่าเทียมกัน

กลุ่มตัวอย่างและเทคนิคการคัดเลือก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยทำการสุ่มเลือกห้องเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนดังกล่าว โดยพิจารณาจากความพร้อมและความเหมาะสมในการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

เครื่องมือในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ STAD จำนวน 12 แผน ถูกพัฒนาและออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาเรื่องหลักการใช้ภาษาในรายวิชาภาษาไทย พร้อมทั้งคำนึงถึงลักษณะของเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ถูกจัดทำขึ้นเพื่อวัดความรู้ในเนื้อหาเดียวกับที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยเครื่องมือนี้ได้รับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเบื้องต้น (เช่น ความเที่ยงและความเชื่อมั่น) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.88 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย

1. ศึกษา วิเคราะห์ และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ให้สอดคล้องกับเนื้อหาหลักการใช้ภาษา
2. ดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้ตามแผนที่ออกแบบไว้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 ครั้ง
3. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเริ่มการจัดการเรียนรู้ (Pre-test)
4. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้



5. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเสร็จสิ้นการเรียนรู้ (Post-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลมีความถูกต้องและครบถ้วน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จะถูกวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อสรุปลักษณะทั่วไปของข้อมูล จากนั้นจะใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) โดยการทดสอบค่า t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กัน (Dependent Sample t-test) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($p < .05$) หากพบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญแสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบ STAD มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การจัดการเรียนรู้แบบ STAD ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน ร้อยละ ร้อยละสะสม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การจัดการเรียนรู้แบบ STAD ปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวน ร้อยละ ร้อยละสะสม ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คะแนน	เกณฑ์	ระดับ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ร้อยละสะสม	\bar{X}	S.D.
27 - 30	80-100	ดีมาก	4	13.33	13.33	28.50	1.29
24 - 26	70 - 79	ดี	4	13.33	26.67	24.75	0.96
21 - 23	60 - 69	พอใช้	4	13.33	40.00	22.25	0.96
18 - 20	50 - 59	ผ่านเกณฑ์	10	33.33	73.33	18.50	0.71
0 - 17	0 - 49	ต่ำกว่าเกณฑ์	8	26.67	100.00	15.50	0.93
รวม			30	100.00			



จากตาราง 1 พบว่า ของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนที่ได้คะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 7.33

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ STAD ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ STAD

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ STAD

คนที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน	คนที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน
1	9	24	16	5	15
2	9	25	17	6	21
3	2	15	18	7	18
4	11	22	19	9	19
5	10	24	20	7	16
6	12	29	21	3	18
7	9	17	22	7	16
8	3	15	23	9	18
9	9	28	24	8	14
10	9	27	25	2	18
11	18	30	26	2	19
12	10	23	27	8	20
13	11	26	28	8	18
14	7	16	29	7	23
15	4	19	30	5	18
			\bar{X}	7.53	3.80
			S.D.	20.37	6.95

จากตาราง 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีคะแนนสูงสุด เท่ากับ 18 คะแนน คะแนนต่ำสุด เท่ากับ 2 คะแนน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.80 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ STAD มีคะแนนสูงสุด เท่ากับ 30 คะแนน คะแนนต่ำสุด เท่ากับ 14 คะแนน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 20.37 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.95



3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ STAD ปรากฏดัง ตาราง 3

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการ เรียนรู้แบบ STAD ระหว่างก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ STAD

การทดสอบ	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	2	18	7.53	3.80	21.288*	.000
หลังเรียน	14	30	20.37	6.95		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ก่อนเรียน มีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 2 คะแนน คะแนนสูงสุด เท่ากับ 18 คะแนน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.53 และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.80 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD หลัง เรียน มีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 14 คะแนน คะแนนสูงสุด เท่ากับ 30 คะแนน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 20.37 และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.95 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=21.288$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 การจัดการเรียนรู้แบบ STAD สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การจัดการเรียนรู้แบบ STAD นักเรียนมีคะแนนที่ระดับผ่านเกณฑ์ขึ้นไปร้อยละ 73.33 ของจำนวนนักเรียน ทั้งหมด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ STAD มีขั้นตอนที่ชัดเจน นักเรียนได้ทำการทดลองและลง มือปฏิบัติตามขั้นตอนได้ โดยมีครูผู้สอนให้คำแนะนำและจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียน ส่งเสริมการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบแบ่งกลุ่มโดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็น กลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2 - 3 คน และ นักเรียนที่เรียน อ่อน 1 คน ผู้วิจัยได้นำนักเรียนเข้าสู่เทคนิค STAD ส่งเสริมให้เกิดสัมพันธภาพระหว่างผู้เรียน เป็นการเน้นการดูแลช่วยเหลือกันระหว่างนักเรียนในกลุ่ม ขั้นตอน คือ 1) ผู้วิจัยนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียนโดยเกริ่น นำก่อนเข้าสู่บทเรียน 2) แบ่งนักเรียนให้ทำงานเป็นกลุ่มโดยแบ่งนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปาน



กลาง 2 - 3 คน และนักเรียนที่เรียน อ่อน 1 คน 3) ให้นักเรียนได้มีการร่วมกันทำแบบทดสอบย่อย 4) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนทำงานหนักขึ้น ในการทดสอบแต่ละครั้งครูจะมีคะแนนพื้นฐาน ซึ่งเป็นคะแนนต่ำสุดของนักเรียนในการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน 5) การรับรองผลงานของกลุ่ม โดยการประกาศคะแนนของกลุ่มแต่ละกลุ่มให้ทราบ พร้อมกับให้คำชมเชย หรือให้ประกาศนียบัตรหรือให้รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด ให้นักเรียนมีความพยายามและมีแรงกระตุ้นทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการเรียนรู้ กระตือรือร้น สนุก ไม่น่าเบื่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยूरพงษ์ ฉัตรศุภสิริ (2553: 43) ได้สรุปความหมายไว้ในงานวิจัยว่า STAD เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ที่กำหนดให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละประมาณ 4 คน มีระดับสติปัญญาและความสามารถแตกต่างกัน เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน โดยครูเป็นผู้กำหนดบทเรียนและงานของกลุ่ม ครูเป็นผู้สอนบทเรียนให้กับนักเรียนทั้งชั้น แล้วให้กลุ่มทำงานตามที่ครูกำหนด นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน คนที่เรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อน ๆ เวลาสอบทุกคนต่างทำข้อสอบของตน จากนั้นครูนำคะแนนของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มมาคิดเป็นคะแนนของกลุ่ม และอาจจัดลำดับคะแนนของทุกกลุ่ม ประกาศให้ทุกคนทราบ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะภรณ์ สาริบุรณ์ (2553: 18) ได้สรุปความหมายไว้ในงานวิจัยว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD เป็นวิธีการเรียนแบบกลุ่ม วิธีหนึ่งที่สมาชิกต่างระดับความสามารถจะได้ทำงานร่วมกัน โดยที่ทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม นอกจากนี้การเรียนตามวิธีนี้จะเป็นการช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคมให้กับผู้เรียนอันจะส่งผลต่อการปรับบุคลิกภาพ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง หลักการใช้ภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การจัดการเรียนรู้แบบ STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากจากการจัดการเรียนรู้แบบ STAD เป็นรูปแบบการจัดการเรียนที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมกันโดยให้แต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่เรียนเก่ง นักเรียนที่เรียนปาน และนักเรียนที่เรียนอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกันเพื่อให้นักเรียนได้มีความร่วมมือและเกิดทักษะสามารถช่วยกันแก้ไขปัญหาได้ โดยนักเรียนสามารถดำเนินการตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ STAD แต่ต้องมีการวางแผนเรื่องเวลาการจัดการเรียนการสอน เพื่อที่ไม่เกิดปัญหาเรื่องเวลา เพราะในการจัดกลุ่มต้องใช้เวลาเพื่อให้ตรงตามรูปแบบ STAD การจัดการเรียนรู้รูปแบบดังกล่าวทำให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันคิด วิเคราะห์ ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในกรเรียน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิรัชญา ทิขิตต (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือแบบ (STAD) และการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือแบบ STAD นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมี



นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ แบบ STAD กับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีความรับผิดชอบทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ แบบ STAD ก่อนและหลังการทดลองมีความรับผิดชอบทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 6) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลองมีความรับผิดชอบทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อติศร ชาวสะอาด (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความและคุณลักษณะจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมวนรดิศวิทยาคม รัชมิ่งคลาภิเชกที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย พื้นฐาน (ท22102) เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมวนรดิศวิทยาคม รัชมิ่ง คลาภิเชก ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป

จากผลการวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (Student Teams Achievement Divisions) ส่งผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อันสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ใหม่เพื่อนร่วมชั้น ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและยั่งยืนในบริบทของการเรียนรู้ภาษาไทย รวมถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) ร่วมกับแนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ผ่านเทคนิค STAD ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะในรายวิชาที่ต้องการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษา เช่น รายวิชาภาษาไทย ทั้งนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากกันและกัน ซึ่งช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางด้านศักยภาพทางการเรียนรู้ และส่งเสริมความรู้สึที่มีคุณค่าในตนเองของผู้เรียนทุกคน ผลการวิจัยยังสามารถนำไปต่อยอดในเชิงปฏิบัติ โดยใช้เป็นแนวทางในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง รวมถึงการวางแผนจัดกิจกรรมกลุ่มอย่างมีระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีศักยภาพสูงในการเรียนรู้ผ่านการทำงานร่วมกัน ทั้งในด้านวิชาการและพัฒนาการทางสังคม

ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของเทคนิค STAD ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น แต่ยังตอกย้ำถึงความสำคัญของการออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการมากกว่าผลลัพธ์ และส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมาย ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างหลากหลาย และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง



ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีผลเชิงบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในรายวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้และต่อยอดเชิงวิชาการ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย นำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ไปประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเฉพาะในหัวข้อหรือหน่วยการเรียนรู้ที่ต้องการเสริมสร้างกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้เรียน
2. ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการแก่ครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในแนวทางการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้เทคนิค STAD อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนทรัพยากรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น สื่อการเรียนรู้ พื้นที่การเรียนรู้ และการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้แบบกลุ่ม

ข้อเสนอแนะเพื่อเผยแพร่สู่สาธารณะ

1. ควรเผยแพร่องค์ความรู้และผลการวิจัยจากการจัดการเรียนรู้แบบ STAD ไปยังสถานศึกษาอื่น ๆ ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น การประชุมวิชาการ การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ หรือการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับเครือข่ายโรงเรียน
2. ควรมีการจัดทำคู่มือหรือแนวทางการใช้เทคนิค STAD สำหรับครูผู้สอนในรูปแบบที่เป็นระบบ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และเครื่องมือสำหรับการนำไปใช้จริงในชั้นเรียน
3. หน่วยงานด้านการศึกษา เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ควรส่งเสริมนโยบายการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือในโรงเรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบ STAD กับเนื้อหาอื่น ๆ ภายในรายวิชาภาษาไทย เช่น การเขียน การอ่านจับใจความ หรือการเรียนรู้วรรณคดี เพื่อประเมินความหลากหลายของผลที่เกิดขึ้นจากเทคนิคดังกล่าว



2. ควรเปรียบเทียบผลของเทคนิค STAD กับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมืออื่น ๆ เช่น เทคนิค Jigsaw หรือ TGT เพื่อวิเคราะห์ข้อดี ข้อจำกัด และความเหมาะสมในบริบทที่แตกต่างกัน
3. ควรขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมหลายระดับชั้น หรือหลายโรงเรียน เพื่อเพิ่มความแม่นยำและความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยไปยังประชากรเป้าหมายในวงกว้าง
4. ควรศึกษาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่อาจได้รับผลจากการเรียนรู้แบบ STAD เช่น เจตคติของผู้เรียนต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม หรือแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในมิติทางการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิรัชญา ทิซัตต. (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบร่วมมือ STAD กับวิธีสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). *การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐธิดา ปรีชาธรรม. (2560). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 21(2), 55-68.
- ปิยะภรณ์ สาริบุญ. (2553). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ผ่องพรรณ วงศ์กระบอกถาวร. (2562). *การใช้แผนผังความคิดประกอบการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ STAD เรื่องหลักการใช้อักษรไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พระมหาสมศักดิ์ ทองบ่อ. (2549). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องรูปแบบและเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนปกติ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มนทกานต์ เมฆธา. (2564). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางจิตวิทยาเพื่อเสริมสร้างทักษะการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 34, รายงานวิจัย. คณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.*



- ยุรพงษ์ ฉัตรศุภสิริ. (2553). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชาการโรงเรียนวัดประสิทธิเวช. (2564). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงเรียนวัดประสิทธิเวช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สุชาติ ศรีเกตุ. (2558). การใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 38(1), 102–110.
- อดิสร ขาวสะอาด. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความและคุณลักษณะจิตสาธารณะของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อิศรา รุ่งอภิญา. (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึก (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- Gillies, R. M. (2007). *Cooperative learning: Integrating theory and practice*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1994). *Learning together and alone: Cooperative, competitive, and individualistic learning (4th ed.)*. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Piaget, J. (1977). *The development of thought: Equilibration of cognitive structures (A. Rosin, Trans.)*. New York: Viking Press.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative learning: Theory, research, and practice (2nd ed.)*. Boston: Allyn and Bacon.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes (M. Cole, V. John-Steiner, S. Scribner, & E. Souberman, Eds. & Trans.)*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

